

snaga, i njih dvojica napustili selo. Haradin je otišao u susedno selo Bečić/Beçiq, a odatle je sa zetom Enverom, pripadnikom OVK, **23.09.1998.** godine krenuo nazad u **Galicu/Galicë**. Više ih niko nije video žive. Nakon što su se srpske snage povukle, Haradinov rođak Sabit Lahu i prijatelj Haxhi Misini pronašli su njihova tela u šumi iznad sela. Sahranjeni su na groblju u Galici/Galicë. Nakon rata, u novembru 1999. godine, Enverovi posmrtni ostaci su zajedno sa telom njegovog brata Bajrama preneti na Groblje palih boraca u Poljancu/Polac [Srbica/Skënderaj]. Krajem oktobra 2009. godine, kosovski patolozi su ekshumirali njihove posmrtne ostatke, i nakon potvrđene identifikacije, porodice su ih ponovo sahranile.

Izvori: izjava A.L, FHP-18758; izjava F.K, FHP-31875; J. Martinsen, *Lista...*, FHP-26092; FHP, *Da ljudi pamte ljude*, upitnik, FHP-29763.

Vesel (Sejdi) Muharremi

(3.11.1956, Albanac iz Mikušnice/Mikushnicë, opština Srbica/Skënderaj, mašinbravar, troje dece, pripadnik OVK)

Vesel je bio glava porodice Muharremi u selu Mikušnica/Mikushnicë. U istom domaćinstvu živeli su porodice njegove braće Cenea i Zymera i porodica brata Adema, koji je radio u Sloveniji. Vesel se 16.06.1998. godine pridružio OVK. Čuvao je stražu u selu. Dana 17.09.1998. godine, Vesel je sa celom porodicom napustio selo jer su srpske snage ušle u susedno Gornje Prekaze/Prekaz i Epërm [Srbica/Skënderaj]. Traktorom su otišli u šumu, na planini **Čičavici/Çiçavicë**, iznad sela **Resnik/Reznik**. Sledećeg dana, žene i deca sklonili su se u seosku džamiju, dok je Vesel sa braćom ostao u šumi. Dana **23.09.1998.** godine, kada je srpska pešadija ušla u šumu, Vesel je stradao u borbama. Cene, Zymer i sinovac Fatmir pronašli su njegovo telo iste večeri i pokrili ga ćebetom. Kada se situacija smirila, 29.09.1998. godine, vratili su se po telo i sahranili ga na groblju u Mikušnici/Mikushnicë.

Izvori: izjava F.M, FHP-32805; J. Martinsen, *Lista...*, FHP-26092.

Lutfi (Rexhep) Hyseni

(10.01.1932, Albanac iz Ošljana/Oshlan, opština Vuçitrn/Vushtrri, penzioner, šestoro dece)

Lutfi je pre penzionisanja radio u *Trepçi*. Kada je 22.09.1998. godine počeo napad srpskih snaga na području planine **Čičavica/Çiçavicë**, odlučio je da ostane u kući [**Ošljane/Oshlan**]. Porodica ga je tada poslednji put videla živog. Nakon četiri dana, njegov sin Bajram je od pripadnika OVK saznao da je Lutfi ubijen **24.09.1998.** godine. Istog dana, Bajram je otišao u selo. Zatekao je spaljenu kuću a u dvorištu Lutfijevo telo. Imao je brojne rane od metaka. Uz pomoć pripadnika OVK sahranio ga je na livadi, blizu groblja. Nakon povratka iz izbeglištva, u julu 1999. godine, porodica je prenela Luftijevo telo na Groblje žrtava rata u Ošljanu/Oshlan. Međunarodni forenzičari ekshumirali su telo 22.08.2000. godine i odneli u Institut za sudsku medicinu u Orahovcu/Rahovec. Porodica je ponovo sahranila Luftija 26.09.2000. godine, na istom mestu.

Izvori: izjava B.H, FHP-29584; KMDLNJ, *Bulletini*, br. 9, october-december 1998, 122, FHP-23857.

Asllan (Zenel) Sheremeti

(1928, Albanac iz Ošljana/Oshlan, opština Vuçitrn/Vushtrri, zemljoradnik, oženjen, bez dece)

Asllan je sa suprugom Mevlude i porodicom brata Osmana napustio Ošljane/Oshlan 22.09.1998. godine. Mevlude, Osmanova supruga Halime i ćerka Ajsha otišle su prema Kosovskoj Mitrovici/Mitrovicë, a Asllan je sa Osmanom i ostalim članovima porodice pobjegao u obližnju šumu. Dana **24.09.1998.** godine, Asllan je krenuo u selo [**Ošljane/Oshlan**] da uzme hranu. Kasnije tog dana, Osman je idući šumom pronašao Asllanovo telo na mestu zvanom *Arifov šumarak/Zabeli i Arifit*, na oko 300 metara od Asllanove kuće. Asllan je bio pogođen vatrenim oružjem. Zbog prisustva srpskih snaga telo je ostalo na mestu ubistva do 26.09.1998. godine, kada su Osman i nekoliko rođaka uzeli telo i sahranili ga u dvorištu kuće braće Sheremeti. Dva dana kasnije preneli su Asllanovo telo na